

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. V. Corollarium præcedentis doctrinæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

cum ergo in ipso die resurrectionis Christus apparet Discipulis legem Baptismi publicè promulgaverit, dicendo Matthæi ultimo: *Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos &c.* ab illa die cœpit Baptismus esse in præcepto, licet illi qui invincibiliter adhuc ipsum ignorabant, excusarentur ab ejus transgressione.

§. V.

Corollarium præcedentis doctrina.

35. **E**X dicitis interes contra aliquos Thomistas, à Cabrera citatos, obligationem Baptismi non incepisse in triduo mortis Christi, sed duraxat post ejus resurrectionem. Tum quia solum post resurrectionem Christus legem Baptismi publicè promulgavit. Tum etiam, quia cum lex vetus non solum passionis, & in perfectione, sed etiam ejus resurrectionis figura & umbra extiterit, ante resurrectionem Christi nondum fuit perfectè completa, nec proinde totaliter extincta.
36. Dices, Christus Joan. 19. jam moriturus protulit illa verba, *Consummatum est*, quibus significavit opus nostræ redemptionis esse omnino completum, subindeque veterem legem totaliter extinctam: Ergo tunc cœpit obligatio præceptum legis novæ, ex quibus primum est de baptismo. Quare D. Thomas 1. 2. quæst. 103. art. 3. ad 2. ait: *Mysterium Redemptionis humani generis completum fuit in passione Christi, unde tunc Dominus dixit consummatum est, & ideo tunc totaliter debuerit cessare legalia, quasi jam veritate eorum consummata.*
37. Confirmatur: In morte Christi sacerdotium Aaron in sacerdotium Christi translatum est, quandoquidem Christus in ara crucis, ut verus & summus sacerdos, seipsum in sacrificium Patri æterno obtulit, juxta illud ad Hebræos 9. *Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum, non mansuetum, id est non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem, introivit semel in sancta, æternâ redemptione inventa.* Item in eadem Christi morte tabernaculum antiquum in quo legis Mosaicæ sacrificia offerebantur, dissipatum fuit, & destructum, ut satis designavit velum templi in duas partes scissum: Ergo cum lex vetus non potuerit remanere absque proprio sacerdotio & tabernaculo, in morte Christi abolita fuit, & statuta lex nova gratiæ, subindeque præceptum Baptismi.
38. Ad instantiam dico verba illa Christi, *Consummatum est*, referri quidem ad ejus mortem, at non ut præcisam à resurrectione ipsius, sed ut ipsam includit; sicut enim nostra justificatio est unicus motus, duos terminos includens, nempe terminum à quo, qui est recessus à peccato; & terminum ad quem, qui est accessus ad gratiam: ita mors Christi & ejus resurrectio integrant unicum motum nostræ redemptionis & salutis, habentem duos terminos, videlicet Christi mortem, quâ destructum est peccatum, tanquam terminum à quo; & resurrectionem, quâ consummata est vita spiritualis animæ; tanquam terminum ad quem.
- Adde quod, sicut ad consummationem nostræ redemptionis & salutis, spectat, secundario saltem, futura corporum resurrectio, in qua consummabitur vita spiritualis animæ: ita & à fortiori, resurrectio Christi, utpote cum sit

A fundamentum & exemplar nostræ resurrectionis futuræ, & in ipso Christo tanquam in capite omnes resurrexerunt: unde Apollolus 1. ad Corinth. 15. dicit quod Christus resurgens fuit prima dormientium. Quando ergo D. Thomas loco citato ait Mysterium Redemptionis humani generis completum fuisse in passione Christi, non loquitur de passione cum præcissione temporis, sed ut completa & terminata per ipsam resurrectionem, ad quam fuit veluti via, utpote quæ

B Ad confirmationem dico, falsum esse quod sacerdotium antiquum fuerit in puncto mortis Christi translatum in sacerdotium Christi, sacerdotium enim Aaron, quod erat proprium legis veteris, non debuit aboleri, donec sacerdotium Christi esset consummatum, & in perfectione, & que indefectibilitate constitutum, quod non habuit usque ad ejus resurrectionem, in qua Christus vitam immortalam & indefectibilem assumpsit, unde tunc solum adimpleta fuit prophetia illa Davidis de Christo: *Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech.* Quæ illa oblatio quâ Christus seipsum Patri in æternis obtulit, non nisi ut conjuncta resurrectione, evacuavit antiquum sacerdotium. Similiter quoque ad tabernaculum legis Mosaicæ, licet in morte Christi inchoata fuerit eius dissipatio, non tamen fuit consummata, nisi in resurrectione.

§. VI.

Solvuntur objectiones contra duas ultimas conclusiones fieri solitas.

C Contra tertiam conclusionem, in qua dicitur, Baptismus non fuisse in præcepto usque ad passionem & resurrectionem Christi, objicitur primò. Judæus sufficienter de doctrina Christi instructus, ante ejus passionem tenebatur Christi legem suscipere, & Christianus esset: Sed hoc non poterat absque Baptismo, cum sit primum talis legis sacramentum: Ergo Baptismus erat in præcepto, ante Christi passionem & resurrectionem.

D Respondet Medina, negando Minorem, per se nimium (inquit) temporis interstitio, ad suscipiendam Evangelij legem & Christianismum, non esse necessarium Baptismus suscipere, quia non tamen erat præceptum de Baptismo.

E Sed contra: Cum lex Evangelij legem Baptismi contineat, impossibile erat Judæo, inveniæ Christo, legem Evangelij suscipere, nisi sacramentum Baptismi susciperet. Unde dicitur respònde deo, dicendo nimirum, quod licet Judæus in illa hypothesi teneretur credere in Christum, non tamen legem Evangelij suscipere, sicut nec Baptismus, cum ad neutrum Christus adhuc obligaret.

Dices, Gentilis qui ante passionem Christi convertebatur, tenebatur baptizari: Ergo à Judæis.

Respondet Soto negando consequentiam de paritate, rationemque disparitatis dat, quod cum Gentilis circumcidi non posset, tenebatur Baptismus suscipere. Sed licet hoc verum sit supponendo quod vellet legem Evangelij amplecti, quod scilicet vel legem naturæ, vel legem scripturam, sed est absolute quod non posset circumcidi, non potest aliter respondetur ad instantiam, negando licet Antecedens.